

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 346/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **JÁNSKÝ & PARTNERS s. r. o.**, advokátska kancelária, Štúrova 1408/13, Nitra, IČO 47 249 650, proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 16Cpr/2/2023-484 z 24. mája 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

- Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 12. júna 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky označeným uznesením okresného súdu označeného v záhlaví tohto rozhodnutia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.
- Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutého rozhodnutia vyplýva nasledujúci stav veci:
- Sťažovateľka vystupuje v napadnutom konaní ako právny zástupca žalovanej spoločnosti. Okresnému súdu doručila odvolanie proti rozsudku, pričom toto podanie doručila do elektronickej schránky súdu a následne doručila súdu podanie aj na mailovú adresu podateľne súdu. Okresný súd uznesením č. k. 16Cpr/2/2023-450 z 10. apríla 2024 vydaným vyššou súdnou úradníčkou uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok za spracovanie podania v sume 30 eur. V odôvodnení tohto uznesenia vyššia súdna úradníčka konštatovala povinnosť sťažovateľky ako právnej zástupkyne strany konania doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicкую schránku aktivovanú na doručovanie. Súd je povinný spracovať každé podanie doručené súdu bez ohľadu na to, akým spôsobom mu bolo doručené. Na predloženie mailového podania žalovaný nebol súdom vyzvaný a súd podanie doručené mailom musel spracovať, preto sťažovateľke bol vyrubený podľa príslušnej položky sadzovníka súdny poplatok.

4. Proti označenému uzneseniu vyššej súdnej úradníčky sťažovateľka podala sťažnosť, v ktorej namietala, že tak učinila duplicitne z dôvodu opatrnosti po tom, čo odoslala odvolanie prostredníctvom služby „Všeobecná agenda“ portálu slovensko.sk zo svojej elektronickej schránky do elektronickej dátovej schránky okresného súdu, tak ako to vyžaduje zákon. K uvedenému postupu ju mal viesť význam sporu pre jej klienta a rovnako jej osobná skúsenosť s podávaním podaní elektronicke, keď súdy vyhodnotili včasné podanie odvolania proti rozsudku ako podanie oneskorené s poukazom na dve spisové značky konaní. Preto vyrubenie poplatku považovala za neprimerane tvrdé, keďže išlo len o podanie z opatrnosti.

5. Okresný súd o sťažnosti sťažovateľky rozhodol napadnutým uznesením tak, že sťažnosť sťažovateľky zamietol. Argumenty sťažovateľky týkajúce sa podania z opatrnosti odmietol, keď konštatoval, že sťažovateľka neuviedla žiadnu relevantnú prekážku, ktorá by vyžadovala doručenie podania mailom, a na všeobecné výhrady a obavy týkajúce sa možných problémov s doručovaním do elektronickej schránky súdu, prípadne doručovania v iných veciach nemohol prihliadať. Zopakoval, že na takto doručené podanie nebola súdom vyzvaná a súd má povinnosť každé doručené podanie spracovať. Rovnako odmietol argumentáciu sťažovateľky týkajúcu sa nesprávnej interpretácie a aplikácie § 18ma zákona o súdnych poplatkoch, ktorá údajne stanovuje kumulatívne splnenie dvoch podmienok (nesplnenie poplatkovej v čase jej vzniku a zároveň neuhradenie poplatku povinným subjektom po výzve na jej uhradenie) s poukazom na znenie tohto prechodného ustanovenia, v ktorom je vyjadrené to, že *„poplatky sa podľa predpisov účinných od 1. apríla 2024 vyberajú aj za úkony a konania navrhnuté alebo za konania začaté a právoplatne neukončené do 31. marca 2024, pri ktorých neboli zaplatené poplatky v čase vzniku poplatkovej povinnosti podľa § 5 ods. 1 a neboli zaplatené ani v lehote určenej vo výzve podľa § 10 ods. 1, ak mu už táto bola zaslaná“*. Konštatoval, že úmyslom zákonodarcu v zmysle prechodného ustanovenia bolo aplikovať predpisy účinné od 1. apríla 2024 aj na konania začaté a úkony navrhnuté do 31. marca 2024, nie až na konania začaté a úkony navrhnuté od 1. apríla 2024. Vzhľadom na uvedené sťažnosť zamietol.

6. Proti napadnutému uzneseniu sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť, ktorou namieta, že si splnila povinnosť doručiť podanie vyžadovaným spôsobom, teda si splnila svoju povinnosť komunikovať súdom zákonom vyžadovaným spôsobom, preto spoplatnenie duplicitného podania mailom považuje za akt prepíateho formalizmu a porušenie jej označeného práva napadnutým uznesením okresného súdu. Po obsahovej stránke ide o zopakovanie argumentácie, ktorú uplatnila v sťažnostnom konaní pred okresným súdom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka sťažovateľky o porušení základného práva na súdnu ochranu, ktoré vidí v príliš formalistickom prístupe okresného súdu a neprimeranej tvrdosti napadnutého uznesenia.

8. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010). Právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné,

a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (napr. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02).

9. Arbitrárnosť a zjavná neodôvodnenosť rozhodnutí všeobecných súdov je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokúvaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

10. Ústavný súd nie je súdom ďalšej inštancie a jeho úlohou nie je opätovne prehodnocovať argumentáciu sťažovateľky uplatnenú už v konaní pred všeobecným súdom, ak rozhodnutie netrpí vadou arbitrárnosti, ktorá nie je zlučiteľná s obsahom práva sťažovateľky na súdnu ochranu. O uvedenú situáciu v tomto prípade však nejde. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia okresného súdu ústavný súd konštatuje, že jeho odôvodnenie je zrozumiteľné, logicky konzistentné a ústavne aprobovateľné.

11. V súvislosti s námietkami sťažovateľky proti napadnutému uzneseniu, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie, ktoré bolo doručené duplicitne v elektronickej podobe v sume 30 eur, je potrebné dodať, že ide o bagateľnú sumu, ktorá zjavne nemá likvidačný charakter, či už z hľadiska spôsobilosti sťažovateľky ďalej poskytovať právne služby, alebo priameho dopadu na zastupovanie v napadnutom konaní. Z hľadiska toho, čo je „v hre“, možno konštatovať, že vec ako táka nemá ústavnoprávny rozmer, a to ani v prípade, že by ústavný súd dospel k záveru o prípadnom pochybení okresného súdu, k čomu, ako už bolo uvedené, ani nedospel.

12. Napriek uvedenému ústavný súd dodáva, že sťažovateľka dostala ústavne konformné odpovede na svoje otázky a výhrady voči postupu okresného súdu v napadnutom uznesení v súvislosti s jej duplicitným podaním, pričom ani v sťažnostnom konaní pred okresným súdom, a rovnako ani v konaní pred ústavným súdom nevzniesla relevantné argumenty, ktoré by boli spôsobilé vyvolať pochybnosť o zákonom postupe okresného súdu, prípadne o ústavne relevantných nedostatkoch pri právnom posúdení veci alebo pri odôvodnení takéhoto postupu.

13. Ústavný súd na základe týchto úvah konštatuje, že medzi napadnutým uznesením okresného súdu a obsahom označeného základného práva sťažovateľky neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o jeho porušení. Ústavnú sťažnosť preto odmietol ako zjavne neopodstatnenú v celom rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. júna 2024

Peter Molnár
predseda senátu